

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt I. Non eo lædi Christianam libertatem, quòd superiorum hominum
præceptis parendum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

DE
CHRISTIANA
LIBERTATE
LIBER NONVS.

PROE M I V M.

QVONIAM id iam satis demonstra-
tum arbitror, cum libertate Chri-
stiana minimè pugnare, quòd diuinis
Legibus, non naturalibus modò, ve-
rum etiam positivis, seu, vt loquitur
Bernardus, factitiis, non dubitemus
obtemperandum esse: illud iam ordine video esse ca-
uendum, ne superiorum hominum leges atque con-
stituta, siue illi Ecclesiastici sint, siue seculares, siue
privatorum familiarum domini, siue multarum pro-
vinciarum Principes, libertati Christianæ quicquam
detrahere videantur.

CAPVT I.

*Non eo ladi Christianam libertatem, quòd superiorum
hominum præceptis parendum sit.*

PRINCIPIO autem pudeat existimare
quemquam, qui se velit esse atque haberi
Christianum, hoc quod gentilis Ora-
tor ad euerfionem Reipublica valere per-
spexit. Non solùm enim civitatem suam legibus
teneri dixit: sed hoc, inquit, vinculum est civitatis hu-
ius qua fruimur in Republica, hoc fundamentum li-
bertatis: hic fons æquitatis, mens & animus & consi-
lium

*Cicer. in Grad.
pro Aut.
Cluent.*

lium & sententia ciuitatis, posita est in legibus. vt cor-
pora nostra sine mente, sic ciuitas sine lege, suis patri-
bus & neruis ac sanguine & membris vt non potest.
Legum ministri, magistratus: legum interpretes, iudi-
dices: legum denique idcirco omnes serui sumus, vt
liberi esse possimus. His ille verbis planissime Rem-
publicam sine legibus constare negauit, & iis esse ac-
quiescendo seruiendum dixit, si frui vera libertate vel-
lemus. Et hoc ille dixit, qui erat alioqui amantissimus
libertatis: nec ei venire in mentem potuit, eam demum
veram esse libertatem, nullis legum vinculis teneri
sed in Republica, imò verò in turbulentissima confu-
sione morum, quod libeat agere, & vitam institueret
pro sua libidine: suam cupiditatem, dominam; suum
iudicium, legem habere. Democrito quidem Dama-
sippi filio, qui mundum asseruit infinitum, adscribitur
Epiphanius & hoc, quòd legum lationem improbatam
malamque excogitationem esse dixerit. Sapienter
enim nò debere legibus obtèperare, sed liberè vivere.
At falleris Democrite, falleris. Nò hæc libertas est, sed
perditissima licentia, corruptela morum, euersio ciui-
tatum, societatis humanæ disruptio, certissimaque per-
niciēs. Ideoque nec paterno iam imperio se coercent
perditus filius sustinēs, Sine, inquit, pater, meo me nunc
more vivere. Hanc ille, iuuenili calore feruescens, In-
centiam expetebat, qua liceret quicquid liber. In-
quoque illi erant mores, de quibus apud Plautum:
Nunc mores nihil faciunt quòd licet, nisi quòd lubet.
Ambulo iam more sancta, libera est à legibus:
Mores leges perduxerunt in potestatem suam;
Ea misera iam ad parietem sunt fixa clavis ferreis
Vbi malos mores affigi nimio fuerat æquius.
 Sic ille tempore suo. Ad id verò nunc hoc etiam acci-
dit malum, vt quidam sic esse oportere quasi via & re-
tione doceant: nec scripturas sanctas, licet reclamant

*Inorat de fide
Cathol. & A-
postol. Ecclesia.*

In Trinummo.

In Trinummo.

tes, ad suum detorquere vereantur institutum; Christianam, si superis placet, prætexentes libertatem: neque aduertunt, propter eiusmodi homines scriptum esse, ne habeamus velamen malitiæ libertatem. Quales etiam Iudæ Thaddæi notat epistola, tanquam Domini nostri gratiam in luxuriam transferrent. vnde & hoc eueniebat vt, quemadmodum ait, dominationem spernerent, ac maiestatem blasphemarent: siue, vt alij reddiderunt clariùs, in potestate præditos maledicta congererent. Itaque fuisse iam tunc apparet tumultuosos homines qui Anarchiam quærerent, vt soluti legum metu, peccarent liberiùs: fereque hæc duo coniuncta sunt, vt qui proiecti sint ad nequitiam, simul omnem ordinem abolitum esse velint. Et quoniam vetus hic error subinde recrudescibat, exstat etiã in Concilio Gangrensi Canon tertius, eiusmodi expressus verbis: Si quis seruum prætextu diuini cultus, doceat dominum contemnere proprium, vt discedat ab eius obsequio, nec ei cum beneuolentia & omni honore deseruiat, anathema sit. Fuerunt & hac ætate fanatici homines (quorum etiamnum haud obscura semina durant) qui non tantum fremerent cohiberi se Magistratuū imperiis, verum etiã furiosè aduersus omnem politiam declamarent, ius gladij prophanum, pietatque contrarium esse affirmantes; talesque se Libertinos vocauere: qui, cum spreto communi sermone, exoticum nescio quod idioma sibi fingerent, stiloque magniloquo verborum ampullas efflarent, postquam visi sibi essent auditores suos supra cælum rapere, in deluinos repentè mores procidebant.

CAPV3